

- c. अनु *id.* N. 15.9.: वैदर्भीम् अनुचिन्तयन्; RAM. III. 51.11.: वैदेहीम् अनुचिन्तयन्; BH. 18.8.
- c. परि *id.* BH. 10.17.: सदा परिचिन्तयन्.
- c. प्र *id.* A. 10.3.5.: प्रचिन्त्य तत्.
- c. वि 1) *id.* IN. 5.59.: नच शापम् व्यचिन्तयत्; N. 10. 17.: विचिन्त्यै 'वम्. 2) oblivisci. MAH. 1.4885.: तम् विचिन्तयतः शापम् प्रहर्षः समजायत.
- c. सम् *i. q. simpl.* N. 21.24.: मनसा समचिन्तयत्; Su. 3.10.; SA. 4.3.
- चिन्तन *n.* (r. चिन्त् *s.* अन्) deliberatio. MAH. 2.242.
- चिन्ता *f.* (r. चिन्त् *s.* आ) cogitatio. BH. 16.11. N. 2.2.
- चिन्तापर *Adj.* (BAH. e praec. et पर *n.* praecipuum, eximium, optimum, v. gr. 666.) cogitationem tanquam excellentissimum habens, in cogitatione defixus, cogitatione absorptus. N. 2.2. RAM. I. 34.34.
- चिर (ut videtur, a r. चि *s.* र) longus, de tempore; hinc *Ad-verbia* चिरम्, quod in initio comp. चिर sonat (gr. 686.), चिरस्य, चिरात्, चिरेण, q. v. (Hib. *sir* longus.)
- चिरम् *Adv.* (Acc. neut. a चिर) diu, in initio comp. चिर (gr. 686.). IN. 5.35.: माचिरम् statim (v. मा). H. 4.13.
- चिरात्राय *Adv.* (Dat. a चिरात्र, e चिर et रात्र nox in fine comp. v. gr. 681.) per longum tempus, diu. SA. 7.7.
- चिरस्य *Adv.* (Gen. a चिर) post longum tempus, tandem, denique. H. 2.8.9.
- चिरात् *Adv.* (Ablat. a चिर) *id.* RAGH. 11.63. (Schol. ब्रह्मकालेन); 12.87.
- चिराय (Denominat. a चिर *s.* य, v. gr. 585.) tardare, cunctari. H. 4.34.
- चिराय *Adv.* (Dat. a चिर) diu. HIT. 51.19.
- चिरि 5. *P.* चिरिणोमि (हिंसे *v.*) offendere, ferire, laedere, occidere; cf. ऋ, ऋणोमि, चीर्ण, कृ, जृ, जिरि.
- चिरेण *Adv.* (Instr. a चिर) post longum tempus, sero, tarde. RAGH. 5.64.
- चित् 6. *P.* (वसने *κ.* वासे *v.*) vestire. (*v.* चेल et cf. hib. *ceilm* «I conceal, hide, cover», *caille* «a veil or cowl»; lat. *celare*, fortasse etiam *velum*, *velare*, quae e *quelum*, *quelare* explicaverim, sicut *vermis* e *quermis*, v.

- कृमि; germ. vet. *hilu* celo, a rad. *HAL*, quod nititur formâ gunatâ चेल, abjecto *i*; *helm* galea, *heliu* velo, *heli* velamentum; goth. *hulja* occulo; lat. *oc-culo*.
- चिह्न 1. *P.* (शैथिल्ये *κ.* शैथिल्ये हावकृतौ *v.*) 1) relaxari, solvi, mitigari. *κ.*: चिह्नाति साधुर दयया. 2) *i. q.* 2. चल् et चुल्.
- चिचुक *n.* mentum. AM.
- चिह्न *n.* 1) nota, signum, macula. IN. 2.25. N. 17.7. 2) vexillum.
- चीक् 1. et 10. *P.* (अमर्षणे *κ.* मर्षे *v.*) tolerare, patientem esse; tangere.
- चीत्कार *m.* (e चीत्, quod vocabulum a sono factum, et कार faciens) clamor, ruditus, rugitus. HIT. 49.21. de *asino*; v. *sq.* et cf. चुक्कार.
- चीत्कारवत् (a praec. *s.* वत्) clamore praeditus. MALATI-MADH. 1.8.
- चीन *m.* 1) capreae genus. 2) vexillum; cf. चिह्न. 3) nomen terrae, Sina.
- चीम् 1. *A.* (कथ्यने *κ.* कथ्ये *v.*) laudare, extollere, gloriari, se jactare.
- चीब् 1. *A.* (आदानसम्भरणयोः *κ.*) sumere, capere, tegere. (Cf. चीव; hib. *cib* manus; cambro-brit. *ci-piaw* sumere.)
- चीय् 1. *P. A.* (सम्भृत्यादानयोः) tegere, sumere, capere; cf. चि tegere et 1. चीव्.
- चीर् *n.* (ut videtur, a r. चि tegere *s.* र, vel a चित् *q. v.*, mutato ल् in र्) 1) vestis. 2) cortex. 3) vestis e cortice. M. 5. R. Schl. II. 11.23.
- चीर्ण scissus, divisus, trop. impletus, solutus, de votis (a r. चृ descendere videtur, non tamen haec syllaba a grammaticis inter radices recepta est). RAM. I. 18.5.; SA. 6. 12.41. (lege चीर्णानि, चीर्ण. - Cf. चिरि, चूर्ण, कृ, जृ.)
1. चीव् 1. *A.* (ग्रहसम्भृत्योः) sumere, capere, tegere; cf. चि, चीय्, चीब्.
2. चीव् 10. *P.* (भाषार्थे *κ.* दीप्तौ *v.*) loqui, lucere.
- चीवर *n.* vestis pannosa. RAGH. 11.16.